

Københavns 4de Valgkreds (Birck) ud over, hvad der allerede fra anden Side er udtalt til ham. Det undrer mig noget, at det Punkt, han særlig stillede sig tvivlende overfor, var Forslaget om en kommunal Formueskat. Det er netop det Punkt, som alle Grupper i Borgerrepræsentationen og Magistraten ere enedes om. Der var delte Meninger i Kommunalbestyrelsen paa andre Punkter, men med Hensyn til Ønsket om en kommunal Formueskat var der Enighed, og netop den konservative Gruppe, repræsenteret af den nuværende Handelsminister, sluttede sig med særlig varm Interesse til Ønsket herom. Derfor undrer det mig, at netop det ærede Medlem stiller sig skeptisk overfor den Side af Sagen. Det er ikke andet end et Krav om Ligeberettigelse med Landets øvrige Kommuner. Thi det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds kan ikke med Rette sige, at Formueskatten skal forbeholdes Staten, det er den nemlig ikke for Provinsernes Vedkommende. For Provinserne have vi en Formue- og Lejlighedsskat; Indtægten beskattes stærkere i Købstæderne og paa Landet, naar den stammer fra Kapital, end naar den ikke gør det. Det er en Formueskat, og vi have den altsaa. Det, det ærede Medlem vil, er at give København en Undtagelsesstilling i saa Henseende. Det undrer mig i høj Grad, at det ærede Medlem, der repræsenterer en københavnsk Kreds, vil yde Staten Fordele i højere Grad paa Københavns Bekostning end paa det øvrige Lands. Vi forlange simpelt hen Ligeberettigelse.

Det ærede Medlem antydede, at han egentlig vilde foretrække en Ordning, hvorefter de første 800 Kr. af enhver Indtægt var skattefri. Det, tror jeg, vilde være en meget daarlig Ordning. Man fritager Smaafolk, som have en Indtægt af 800 Kr., for al Skat, men samtidig fritager man dem ogsaa for al Valgret. Det er ikke saa smukt. (*Birck*: Det er fradraget hele Vejen.) Ja, men hvis der skal fradrages 800 Kr. i enhver Indtægt, bliver der intet tilbage af en Indtægt paa 800 Kr., og det vil sige, at 10—12,000 Medborgere i København ganske vist blive fri for Skat, men samtidig miste Valgretten. Det lyder mere kønt, end det er. Jeg mener for øvrigt, at det ikke er et rigtigt Standpunkt med Hensyn til direkte Skatter, at der er nogle, som ikke skulle betale Skat. Jeg har aldrig været en Tilhænger deraf, og jeg ved, at det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen), som sad i den parlamen-

tariske Skattekommission, heller ikke er nogen Tilhænger af, at de smaa Indtægter skulle behandles saa overmaade barmhjertigt, helt skulle være fri. Det have vi aldrig været Tilhængere af. Vi have altid sagt: Enhver Indtægt skal beskattes efter sin Evne, og den stigende Skala skal begynde helt nede fra. Blandt andet ere vi imod at fritage de smaa Indtægter, fordi vi ønske, at den direkte Skat skal ramme alle. Hvis man vil, hvad det ærede Medlem jo er Tilhænger af, fritage hele Underklassen eller en stor Del af den for direkte Skat, kommer man let derved til at anerkende den indirekte Beskatning, thi alle Borgere bør svare Skat. Derfor ønske vi, at den direkte Skat skal ramme alle, men den skal ramme dem paa retfærdig Maade, og netop naar vi holde paa det, kunne vi med saa meget større Ret bekæmpe den indirekte Beskatning. Jeg forstaar godt, at den indirekte Beskatnings Venner kunne ønske at forme den direkte Skat saaledes, at den kun bliver en Suppleringskat, der rammer de store Skatteydere. Vi ønske derimod, at den direkte Skat under forskellige Former til syvende og sidst skal blive den eneste Skat.

Saa har jeg kun en enkelt Bemærkning at gøre til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (*Birck*) angaaende Forholdet til Gentofte og Frederiksberg. Det ærede Medlem ønskede, at der samtidig skulde træffes en Ordning for disse Københavns to Nabokommuner. Jeg kan for saa vidt ganske henholde mig til, hvad den højtærede Indenrigsminister har sagt, at man maa vel afvente, hvad disse Kommuner selv ønske i saa Henseende. Men man behøver i det hele ikke at gøre noget i Øjeblikket, for der er aabnet Adgang for dem til, naar som helst de ville, at faa en lignende Ordning. I den kommunale Skattelov af 15. Maj 1903 § 7 aabnes der netop en saadan Adgang. I denne § 7 fastsættes Regler for de Skattevedtægter, der indføres i de forskellige Kommuner Landet over, og det siges der udtrykkeligt: „Dog kan der for saadanne Kommuner, naar særlige Forhold ere til Stede, efter vedkommende Kommunalbestyrelses Indstilling foretages Afgivelse fra den almindelige Skattevedtægt“. Denne Bestemmelse blev i 1903 sat ind blandt andet af Hensyn til Frederiksberg, og i Henhold til denne Bestemmelse har Frederiksberg faaet en anden Ordning end den almindelige ude i Købstæderne, nemlig en Ordning, der i alt væsentligt svarer til Københavns nuværende, og netop saaledes,